TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2011. gada 28. jūlijā *

Lieta C-554/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, pamatojoties uz LESD 267. pantu, ko iesniegusi *Oberlandesgericht Stuttgart* (Vācija) ar 2009. gada 17. decembra lēmumu, kas Tiesā iesniegts 2009. gada 31. decembrī, krimināltiesvedībā

***Andreas Michael Seeger***.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*], A. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits un M. Bergere [*M. Berger*] (referente),

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],
sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

* Tiesvedības valoda — vācu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— A. M. Zēgera [*A. M. Seeger*] vārdā — H. J. Rīders [*H.-J. Rieder*], *Rechtsanwalt*,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā — S. Hetavejs [*S. Hathaway*], pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā — N. Jerela [*N. Yerrell*] un F. V. Bulsts [*F. W. Bulst*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 1. lpp.), 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrā ievilkuma interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts krimināprocesā, kas notiek pret A. M. Zēgeru saistībā ar Padomes 1985. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 8. lpp.), kas ir grozīta ar Regulu Nr. 561/2006 (turpmāk tekstā — "Regula Nr. 3821/85"), 3. panta 1. punkta pirmā teikuma un 15. panta 7. punkta noteikumu pārkāpumu.

**Atbilstošās tiesību normas**

*Savienības tiesības*

3 Regulas Nr. 3821/85 3. pantā ir paredzēts:

"1. Reģistrācijas kontrolierīces uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu autopārvadājumiem, izņemot transportlīdzekļus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 561/2006 3. pantā. [..]

2. Dalībvalstis var noteikt, ka šī regula neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 561/2006 13. panta 1. un 3. punktā.

[..]"

4 Regulas Nr. 3821/85 15. panta 7. punkts ir izteikts šādi:

"7. a) Ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I pielikumu, tad pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt:

i) kārtējās darba nedēļas reģistrācijas diagrammas un tās, kuras transportlīdzekļa vadītājs ir izmantojis iepriekšējās 15 dienās;

[..]

Tomēr pēc 2008. gada 1. janvāra laikposmiem, kas minēti i) un iii) apakšpunktā, ir jāietver kārtējā diena un iepriekšējās 28 dienas.

[..]"

5 Regulas Nr. 561/2006 1. pantā ir noteikts:

"Šī regula paredz noteikumus par transportlīdzekļu vadīšanas laikposmiem, pārtraukumiem un atpūtas laikposmiem transportlīdzekļu vadītājiem, kas veic kravu un pasažieru autopārvadājumus, lai saskaņotu konkurences apstākļus starp iekšzemes pārvadājumu veidiem, jo īpaši autopārvadājumu nozarē, un lai uzlabotu darba apstākļus un satiksmes drošību. Šīs regulas noteikumu mērķis ir arī attīstīt uzlabotu uzraudzības un ieviešanas praksi dalībvalstīs un uzlabot darba praksi autopārvadājumu jomā."

6 Minētās regulas 2. panta 1. punkts ir izteikts šādi:

"1. Šī regula attiecas uz pārvadājumiem ar:

a) transportlīdzekļiem, kurus izmanto kravu pārvadājumiem un kuru maksimālā pieļaujamā masa, ieskaitot piekabi vai puspiekabi, pārsniedz 3,5 tonnas; vai

b) pasažieru pārvadāšanai paredzētiem transportlīdzekļiem [..]."

7 Šīs pašas regulas 3. pantā ir paredzēts:

"Šī regula neattiecas uz pārvadājumiem ar:

[..]

h) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām ar maksimālo pieļaujamo masu, kas nepārsniedz 7,5 tonnas, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem kravu pārvadājumiem;

[..]."

8 Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Nodrošinot, ka netiek apdraudēti 1. pantā izklāstītie mērķi, katra dalībvalsts var savā teritorijā vai, ar attiecīgās valsts piekrišanu, citas dalībvalsts teritorijā pieļaut izņēmumus attiecībā uz 5. līdz 9. pantu un piemērot šādus izņēmumus saskaņā ar individuāliem nosacījumiem, izņēmumus attiecinot uz pārvadājumiem ar:

[..]

d) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām, kuru maksimālā pieļaujamā masa nepārsniedz 7,5 tonnas un kurus izmanto:

[..]

— to materiālu, iekārtu vai mehānismu pārvadāšanai, kurus transportlīdzekļa vadītājs izmanto darba veikšanā.

— Šādus transportlīdzekļus izmanto tikai 50 kilometru rādiusā no uzņēmuma bāzes vietas un ar nosacījumu, ka transportlīdzekļa vadīšana nav transportlīdzekļa vadītāja pamatnodarbošanās;

[..]."

*Valsts tiesības*

9 Likuma par autotransportlīdzekļu apkalpi (*Fahrpersonalgesetz*) 8. pants 1987. gada 19. februārī spēkā esošajā redakcijā (*BGBl. 1987 I*, 640. lpp.), kas ir grozīts ar 2007. gada 6. jūlija likumu (*BGBl. 2007 I*, 1270. lpp.; turpmāk tekstā — "*FPG*"), ir izteikts šādi:

"1. Pārkāpumu izdara ikviens, kurš ar nodomu vai aiz neuzmanības:

1. kā uzņēmējs [..]

2. kā transportlīdzekļa vadītājs [..]

   a) pārkāpj rīkojumu saskaņā ar [..]

   b) pārkāpj Regulas (EEK) Nr. 3821/85 [..] normu,

   [..]

3. kā transportlīdzekļa īpašnieks [..].

2. Par pirmās daļas 1. un 3. punktā minētajiem pārkāpumiem var noteikt naudas sodu līdz EUR 15 000, pārējos gadījumos — naudas sodu līdz EUR 5 000."

10 2005. gada 27. jūnija Rīkojuma par autotransportlīdzekļu apkalpēm (*Fahrpersonalverordnung*) I (*BGBl. 2005 I*, 182. lpp.), kas ir grozīts ar 2008. gada 22. janvāra rīkojumu (*BGBl. 2008 I*, 54. lpp.; turpmāk tekstā — "*FPV*"), 18. pants ir izteikts šādi:

"1. Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 561/2006 13. panta 1. punktam un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 3. panta 2. punktam [*FPG*] piemērošanas jomā Regulas (EK) Nr. 561/2006 5.–9. pants un Regula (EEK) Nr. 3821/85 netiek piemēroti:

[..]

4) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām, kuru pieļaujamā maksimālā masa nepārsniedz 7,5 tonnas un kurus 50 kilometru rādiusā no uzņēmuma bāzes vietas izmanto:

[..]

b) materiālu, aprīkojuma vai iekārtu pārvadāšanai, kas transportlīdzekļa vadītājam ir nepieciešami viņa profesionālās darbības veikšanai, piemēram, transporta līdzekļiem ar attiecīgi šim mērķim paredzētu īpašu aprīkojumu, kuri tiek izmantoti kā pārdošanas automobiļi publiskos tirgos vai ceļojošai tirdzniecībai,

ja vien transporta līdzekļa vadīšana nav transportlīdzekļa vadītāja pamatnodarbošanās.

[..]"

11 *FPV* 23. pantā ir noteikts:

"1. Pārkāpumu [*FPG*] 8. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē izdara ikviens, kurš kā uzņēmējs [..];

2. Pārkāpumu [*FPG*] 8. panta pirmās daļas 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē izdara ikviens, kurš kā transportlīdzekļa vadītājs Regulas (EEK) Nr. 3821/85 izpratnē ar nodomu vai aiz neuzmanības:

pretēji 3. panta 1. punkta pirmajam teikumam nelieto kontrolierīci,

[..]

11) pretēji 15. panta 7. punkta a) un b) apakšpunktam neuzrāda vai savlaicīgi neuzrāda transportlīdzekļa vadītāja karti, izdruku vai manuālos pierakstus,

[..]."

**Pamata tiesvedība un prejudiciālais jautājums**

12 A. M. Zēgeram Štutgartē (Vācija) pieder vīna un dzērienu veikals, kas piedāvā saviem klientiem piegādes uz mājām pakalpojumu. Tas vidēji vienu reizi nedēļā veic piegādes no 30 līdz 40 klientiem 10–15 kilometru rādiusā. Ieinteresētā persona šim mērķim algo darbinieku.

13 2008. gada 3. martā A. M. Zēgers vadīja savu smago automašīnu, kuras pieļaujamā kopējā masa ir 7,49 tonnas, *Esslingen-am-Neckar* (Vācija) pašvaldības teritorijā apmēram 15 kilometrus no Štutgartes, neizmantojot atbilstoši Regulai Nr. 3821/85 automašīnā uzstādīto kontroles aparātu. Ieinteresētā persona nebija ievietojusi reģistrācijas diagrammu un ierēdnim, kas to apturēja, neuzrādīja reģistrācijas diagrammas par pēdējām 28 dienām.

14 A. M. Zēgera automašīnā atradās tukši iepakojumi, proti, tukšas dzērienu pudeles, ko viņš vēlējās nogādāt piegādātājam, kas ir reģistrēts *Esslingen-am-Neckar*. Pašiem tukšajiem iepakojumiem bija nevis ieinteresētās personas privātā patēriņa, bet viņa komercdarbības izcelsme.

15 *Amtsgericht Suttgart* [Štutgartes Pirmās instances tiesa] uzskatīja, ka ir izdarīti divi pārkāpumi saskaņā ar *FPG* 8. panta pirmās daļas 2. punkta b) apakšpunktu un *FPV* 23. panta otrās daļas 11. punktu un ar 2009. gada 17. marta spriedumu piesprieda A. M. Zēgeram naudas sodu EUR 200 apmērā.

16 Minētā tiesa konstatēja, ka autovadīšana nav A. M. Zēgera pamatnodarbošanās, viņa pamatnodarbošanās ir saistīta ar viņa veikalu, kur viņš uzņem un galvenokārt apkalpo savus klientus, bet pakalpojumu mājās sniegšana ir papildu pakalpojums, kas tiek sniegts vienu reizi nedēļā. Šī pati tiesa ir norādījusi, ka pirkšanai paredzēto dzērienu un atpakaļ atdošanai paredzēto tukšo iepakojumu transportēšana nenotiek katru dienu un tam tiek tērēts daudz mazāk laika nekā tirdzniecībai veikalā.

17 *Amtsgericht Stuttgart* atteicās piemērot *FPV* 18. panta pirmās daļas 4. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, tādēļ ka pārvadātie tukšie iepakojumi neesot "materiāli" šīs tiesību normas izpratnē, jo tie netiekot pārstrādāti, bet esot jāuzskata par pārdošanai paredzētu preci.

18 A. M. Zēgers par 2009. gada 17. marta spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Oberlandesgericht Stuttgart* [Štutgartes apgabaltiesā] un šajā apelācijas sūdzībā apgalvoja, ka šajā gadījumā Regulas Nr. 561/2006 mērķis, proti, ceļu satiksmes drošība un konkurences noteikumi, neliedz šīs regulas 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā ievilkumā minēto jēdzienu "materiāli" interpretēt plaši.

19 Štutgartes prokuratūra lūdza apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu, jo jautājums par to, vai minētais materiālu jēdziens attiecas arī uz dzērienu tirgotāja dzērienu pudelēm un tukšo iepakojumu, esot jāizšķir, ievērojot Savienības tiesības.

20 *Oberlandesgericht Stuttgart* šajā ziņā uzsver, ka līdz šim Tiesa tikai lietā C-128/04 *Raemdonck* un *Raemdonck-Janssens*, kurā ir taisīts 2005. gada 17. marta spriedums (Krājums, I-2445. lpp.), ir vērtējusi jautājumu par jēdziena "materiāli" interpretāciju Padomes 1985. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3820/85 par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu (OV L 370, 1. lpp.), kas kopš 2007. gada 11. aprīļa ir atcelta un aizstāta ar Regulu Nr. 561/2006, izpratnē. Tā uzskata, ka, ņemot vērā šīs normas, kas ir pārņemta Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā ievilkumā, tekstu, sistēmu un mērķi, no šī sprieduma nevar skaidri secināt, ka būtu jāuzskata, ka jēdziens "materiāli" šīs tiesību normas izpratnē ietver tukšas pudeles, t.i., dzērienu tirgotāja iepakojumus.

21 Iesniedzējtiesa uzskata, ka plaša materiālu jēdziena interpretācija ir aizliegta kā valsts judikatūrā, tā doktrīnā. Tādējādi *Oberlandesgericht Stuttgart* norāda, ka iepakojumu materiāls nav vīna un dzērienu tirgotāja darbības centrā tādā ziņā, ka šis pakalpojums tiktu sniegts ar šo priekšmetu, kā tas bija lietā *Raemdonck* un *Raemdonck-Janssens*, kurā taisīts iepriekš minētais spriedums un kurā bija runa par būvmateriāliem vai mehānismiem. Tajā pašā laikā attiecīgie transporta braucieni pamata lietā nav pretrunā Regulas Nr. 561/2006 mērķiem.

22 Tādējādi *Oberlandesgericht Stuttgart* nolēma atlikt lietas izskatīšanu un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai jēdziens "materiāli" [..] Regulas [..] Nr. 561/2006 [..] 13. panta [1. punkta] d) apakšpunkta otrajā ievilkumā ir jāinterpretē tādējādi, ka par tiem var tikt uzskatīts arī iepakojums, kā, piemēram, dzērienu pudeles (tukšā tara), ko pārvadā vīna un dzērienu tirgotājs, kuram pieder veikals, kurš veic piegādes klientiem reizi nedēļā un, to darot, savāc tukšo taru, lai to aizvestu vairumtirgotājam?"

**Par prejudiciālo jautājumu**

23 Lai atbildētu uz šo prejudiciālo jautājumu, vispirms ir jākonstatē, ka Tiesa jēdzienu "materiāli", kas tātad ir minēts Regulas Nr. 3820/85 13. panta 1. punkta g) apakšpunktā, jau ir interpretējusi iepriekš minētajā spriedumā lietā *Raemdonck* un *Raemdonck-Janssens*.

24 Tā kā ar Regulu Nr. 561/2006 nav ieviestas būtiskas izmaiņas attiecībā uz nosacījumiem, kas noteikti Regulas Nr. 3820/85 13. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzētajai atkāpei, izņemot papildu nosacījumu, ka transportlīdzekļa maksimālā pieļaujamā masa nedrīkst pārsniegt 7,5 tonnas, un precizējumu, ka transportlīdzekļa vadītājs var pārvadāt arī "mehānismus", veicot savus pienākumus, iepriekš minētajā spriedumā lietā *Raemdonck* un *Raemdonck-Janssens* sniegtā šajā normā minētā jēdziena "materiāli" interpretācija ir piemērojama arī Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā ievilkumā minētajam jēdzienam "materiāli".

25 No minētā sprieduma izriet, ka materiālu jēdziens ir jāsaprot plašākā nozīmē nekā aprīkojuma jēdziens, jo šis pirmais jēdziens attiecas uz precēm, kas tiek iegūtas vai izlietotas attiecīgā transportlīdzekļa vadītāja profesionālajām vajadzībām, un tādējādi var ietvert gala produkta, kas ir jāizgatavo, vai darba, kas tam ir jāizpilda, elementus. No minētā izriet, ka materiāli ir paredzēti izlietošanai vai ir vajadzīgi citas lietas radīšanai, mainīšanai vai transformēšanai un nav paredzēti vienkārši pārvadāšanai, lai to piegādātu, pārdotu vai iznīcinātu. Tādējādi, tā kā materiāli ir pakļauti transformācijas procesam, tie nav prece, kas paredzēta, lai tās lietotājs to pārdotu.

26 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka tāds vīna un dzērienu tirgotājs, kāds ir A. M. Zēgers, pārvadā tikai tukšas pudeles. Tās, kā to savos apsvērumos pamatoti norādījušas Apvienotās Karalistes valdība un Eiropas Komisija, nav preces, kas vajadzīgas, lai īstenotu viņa pamatnodarbošanos. A. M. Zēgera pārvadātās tukšās pudeles netiek ne apstrādātas, ne transformētas un netiek ne pievienotas citai precei, ne izmantotas kādas darbības veikšanai. Tās nav vajadzīgas kā komponenti, izejas materiāli vai sastāvdaļas jebkādām šāda tirgotāja ražotām precēm vai tā veiktiem darbiem. Visbeidzot, tās nav ne iekārtas, ne instrumenti, kas būtu vajadzīgi jebkādas preces ražošanai.

27 Turklāt, lai gan ir taisnība, ka pamata prāvā aplūkotās tukšās pudeles netiek izmantotas komerciāliem mērķiem un ka A. M. Zēgeram, kā šķiet, rentabilitātes dēļ un tātad tīri subjektīvu iemeslu dēļ nav citas izvēles kā pašam tās savākt no saviem klientiem, šis apstāklis nav pietiekams, lai norādītu, ka tās ietilpst objektīvajā jēdzienā "materiāli" Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrā ievilkuma izpratnē.

28 Šādu jēdziena "materiāli" interpretāciju apstiprina sistemātiska visu Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punktā minēto izņēmumu interpretācija.

29 Šajā tiesību normā ir paredzētas atkāpes no minētās regulas 5.–9. panta, it īpaši attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas tiek izmantoti piena savākšanai zemnieku saimniecības vai ar kuriem zemnieku saimniecībām tiek piegādātas piena kannas, vai transportlīdzekļiem, kas tiek izmantoti mājsaimniecības atkritumu savākšanai (no katras mājas).

30 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka atbilstoši A. M. Zēgera materiālu jēdziena interpretācijai par tiem ir uzskatāmi iepakojumi un tukši konteineri — tādējādi tā attiecas arī uz iepriekš minētajiem īpašajiem izņēmumiem — un tie būtībā vai pat pilnībā zaudē priekšmetu. Ja Savienības likumdevējam būtu bijis nodoms radīt vispārēju izņēmumu visiem transportlīdzekļiem, kas pārvadā kravas profesionālās darbības ietvaros, Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punktā paredzētās atkāpes neattiektos tikai uz īpašām pārvadājamo preču kategorijām, bet tajā būtu norādīti vienīgi profesionāli mērķi.

31 Turklāt atbilstoši A. M. Zēgera materiālu jēdziena interpretācijai sekas varētu būt tādas, ka sarežģītāk vai pat neiespējami būtu nošķirt kravas jēdzienu, kas vairākas reizes ir izmantots Regulā Nr. 561/2006, it īpaši tās 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 4. panta a) punktā un 10. panta 1. punktā.

32 Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā ievilkumā paredzētās atkāpes piemērošana īpaši ir atkarīga no pārvadātās kravas veida un tā neattiecas uz visu veidu kravām, pat ja ir izpildīti citi šajā normā paredzētie nosacījumi. Tādējādi jēdzieni "materiāli", "iekārtas" un "mehānismi" faktiski apzīmē tikai daļu no precēm, kuru pārvadāšana ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā. No tā izriet, ka preces vārda tiešā nozīmē, kā arī preces, kas tiek vienkārši pārvadātas no vienas vietas uz otru, tās neapstrādājot, netransformējot un neizmantojot savā darbībā, ar šo ierobežojumu ir izslēgtas. Pretējā gadījumā materiālu jēdziens neļautu ierobežot minētās regulas 13. panta 1. punktā paredzēto atkāpju piemērošanu atkarībā no pārvadātajām precēm, un tādējādi tiktu likvidēta jebkura atšķirība starp materiālu un preču jēdzieniem.

33 Turklāt ir jāatgādina arī, ka Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrā ievilkuma piemērošanas nosacījumi ir jāinterpretē šauri, jo šī tiesību norma ir atkāpe no šīs regulas 5.–9. panta.

34 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka, ja tiktu pieņemta A. M. Zēgera apgalvotā materiālu jēdziena interpretācija, Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā ievilkumā noteiktā atkāpe būtībā attiektos uz visām kravām, kam ir profesionāls raksturs, līdz ar to tas ietekmētu šīs regulas mērķus, proti, uzlabot autotransporta nozares personāla darba apstākļus un satiksmes drošību.

35 Šāda interpretācija cita starpā būtu pretēja arī minētās regulas 13. panta 1. punktā noteiktajai prasībai, jo šādas interpretācijas sekas, pirmkārt, būtu tādas, ka daudziem transportlīdzekļu vadītājiem vairs netiktu piemērota Regulā Nr. 561/2006 noteiktā darba apstākļu aizsardzība.

36 Otrkārt, šādas Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā ievilkumā paredzētās atkāpes paplašināšanas sekas būtu tādas, ka lielu skaitu transportlīdzekļu varētu vadīt šādi transportlīdzekļu vadītāji, tādējādi likumīgi bez atpūtas vadot daudzas stundas, līdz ar to nopietni ietekmējot mērķi uzlabot ceļu satiksmes drošību.

37 Šajā ziņā ir jākonstatē arī, ka Regulā Nr. 561/2006, it īpaši tās 1. panta otrajā teikumā, ir norādīts, ka ir jāatbalsta labākā noteikumu autotransporta nozarē piemērošanas prakse dalībvalstīs, bet atbilstoši ceturtajam apsvērumam ir jāizveido "skaidrāks un vienkāršāks noteikumu kopums, ko autotransporta nozare un kontroles struktūras var vieglāk saprast, interpretēt un piemērot".

38 Tādējādi Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā ievilkumā paredzētās atkāpes paplašināšana varētu radīt nenoteiktību autotransporta nozarē un valsts iestādēm, kas nodarbojas ar noteikumu piemērošanu šajā nozarē, varētu radīt minēto noteikumu interpretācijas, piemērošanas, izpildes un kontroles grūtības. Tas būtu ne tikai pretrunā iepriekšējā punktā minētajiem mērķiem, bet varētu traucēt arī realizēt mērķi efektīvi un vienoti piemērot minētās regulas preambulas 13. apsvērumā paredzēto noteikumu par vadīšanas ilgumu un atpūtas laiku.

39 Visbeidzot, nevar tikt pieņemts arī A. M. Zēgera arguments par pienākumu atbilstoši valsts tiesiskajam regulējumam par iepakojumiem, — kura mērķis ir vides aizsardzība, izmantojot atkārtoti izmantojamas pudeles, un ar kuru tādēļ tiek ieviesta ķīlas nauda noteiktiem dzērieniem, — piedalīties to savākšanas sistēmā, līdz ar ko tukšo pudeļu pārvadāšana esot nepieciešama tā profesionālajai darbībai.

40 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka pienākums, kas izriet no valsts tiesiskā regulējuma vides aizsardzības jomā, pat pieņemot, ka ar šo tiesisko regulējumu ir transponēts direktīvā paredzēts pienākums, nav pietiekams, lai tukšās pudeles, ko pārvadā vīna un dzērienu tirgotājs, uzskatītu par ietilpstošām "materiālu" jēdzienā Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrā ievilkuma izpratnē. Turklāt šis arguments varētu tikt pieņemts tikai tad, ja A. M. Zēgers pārvadātu vienīgi tukšās pudeles, uz kurām attiecas ķīlas nauda, bet tas no Tiesai iesniegtajiem materiāliem neizriet.

41 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka jēdziens "materiāli", kas minēts Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā ievilkumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neietver tādus iepakojumu materiālus kā tukšās pudeles, ko pārvadā vīna un dzērienu tirgotājs, kas vada veikalu, reizi nedēļā veic piegādes saviem klientiem un, to darot, savāc tukšo taru, lai to aizvestu savam vairumtirgotājam.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

42 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

**Jēdziens "materiāli", kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK)**

**Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85, 13. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā ievilkumā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neietver tādus iepakojumu materiālus kā tukšās pudeles, ko pārvadā vīna un dzērienu tirgotājs, kas vada veikalu, reizi nedēļā veic piegādes saviem klientiem un, to darot, savāc tukšo taru, lai to aizvestu savam vairumtirgotājam.**

[Paraksti]